

Dit ex. bestaat uit 2 blz.

G E H E I MCOMMUNISTISCHE BELANGSTELLING VOOR SLACHTOFFERS EN NAGELATEN
BETREKKINGEN CONCENTRATIEKAMP NEUENGAMME

Door de communistische vereniging "Verenigd Verzet 1940-1945" is in de loop der jaren een aantal vriendenkringen gevormd van oud-gevangenen van Duitse concentratiekampen en nagelaten betrekkingen. Bij de oprichting is men ervan uitgegaan, dat in deze kringen - ook wel concentratiekampcomités geheten - communisten en niet-communisten zouden samenwerken. In de praktijk kwam het er telkenmale op neer, dat de sleutelposities bezet werden door communisten en dat een communistische koers werd gevolgd.

Het best geslaagde comité was tot dusverre het Nederlands Auschwitz Comité, dat vooral bekendheid heeft gekregen door een campagne tot oprichting van een monument in het voormalige concentratiekamp Auschwitz. Het minst geslaagd is de Nederlandse Dachau Vriendenkring, die door een klein aantal communisten werd opgericht, nadat zij waren geweerd uit een algemeen Nederlands Dachau Comité, dat niet in communistisch vaarwater wenste te geraken.

Een van de oprichters van de communistische Dachau Vriendenkring, de Amsterdamse communist Berend GERRITSEN (12-5-'16) probeert thans - in opdracht van "Verenigd Verzet" - een zogenaamd breed Nederlands Neuengamme Comité te vormen. Hij gaat daarbij uiterst voorzichtig te werk en tracht te verhelen, dat het hierbij gaat om een communistisch initiatief.

GERRITSEN heeft in het afgelopen jaar eerst geprobeerd contact te krijgen met nagelaten betrekkingen van de naar Neuengamme gedeporteerde mannen van het Gelderse dorp Putten. Hij hoopte daar een aantal mensen bereid te vinden hun naam te geven aan een aanbevelingscomité voor een monument. Dit is waarschijnlijk niet gelukt. GERRITSEN klaagde althans over tegenkanting van kerk en overheid.

Nadat de zaak aldus op een dood spoor dreigde te lopen, heeft hij een andere oplossing gezocht. Hij heeft een memorandum opgesteld, bestemd voor de leden van Eerste en Tweede Kamer, waarin hij er de aandacht op vestigt, dat er in Neuengamme nog steeds geen monument is opgericht ter nagedachtenis van de omgekomen gevangenen. Hij doet het daarbij voorkomen te spreken namens een Neuengamme Vriendenkring, die

G E H E I M

echter in feite nog niet bestaat. Tenslotte vermeldt hij in zijn tekst nog speciaal de nabestaanden van de gedeporteerde mannen van Putten.

GERRITSEN hoopt, dat het memorandum ertoe zal leiden, dat een niet-communistisch kamerlid in het parlement een opmerking zal maken over het ontbreken van een monument in Neuengamme. Zodra dat gebeurt, zou hij de VPRO-televisiedienst - waarmee hij reeds contact zou hebben gezocht - daarop attent willen maken, ten einde dit te gebruiken als uitgangspunt voor een uitzending, waarin de aandacht wordt gevestigd op een actie tot oprichting van een monument in Neuengamme.

Over de redactie van het memorandum zou GERRITSEN overleg hebben gepleegd met het communistische kamerlid BAKKER.

Er zouden van communistische zijde voorts nog voorzichtige pogingen worden gedaan de bevolking van Putten te interesseren voor een gezamenlijke herdenking van hun doden met de bevolking van het Tsjechische dorp Lidice. De burgemeester van Putten zou daarover reeds zijn benaderd, doch zich zeer terughoudend hebben betoond.

29 maart 1962

G E H E I M